

عشایر ایران

عشایر کرد

۱- طوایف سنجابی

بعلم آقای محمد مکری

- ۶ -

بطورکلی تیره‌های مختلف سنجابی عبارتند از :

۱- تیره چالاوی ، ۲- تیره اللهی خانی ، ۳- تیره عباسوند ، ۴- تیره خرد

دسته ، ۵- تیره دولتمند دستجه ، ۶- تیره دارخور ، ۷- تیره دالیان ،

تیره‌هایی که بتدریج از بین رفته یا فقط چند خانوار متفرق از آنها باقی‌مانده‌اند
عبارةتند از تیره‌های :

۸- رهبر وند ، ۹- وتكه وند ، ۱۰- بیوه جشنیان ، ۱۱- مجریلان ،

هر یک از تیره‌های مذکور بعدهای شاخه و دسته و خانواده تقسیم می‌شوند و ما در اینجا ذیلاً بشرح آنها می‌پردازیم :

رشال جامع علوم انسانی

۱- تیره چالاوی

چالاوی یا باصطلاح فارسی چالابی منسوب به چال آب است و گویند چون در آغاز این تیره در چالاوبکر بیوه نیج که از مناطق ایل کوران در شمال کرد است، ساکن شده‌اند و بعد بدین نواحی آمدند آنها برای بنام قبیلشان چالاوی یا چالابی معنی ساکنین چالاوبکر نامیده‌اند و بعضی دیگر این نام را مأخذ از چلسی که تیره‌ایست از قشقائی دانسته‌اند.

از نخستین کسانی از رؤساه این تیره که اطلاعی در دست است دو برادر بنام

منوچهر واله یارند بعدها از این دو برادر دو تیره اللهی خانی منسوب به الله یار و چالاوی از پسران و اخلاق منوچهر تشکیل میشود.

منوچهر دارای سه فرزند بنام شیخله (= شیخ علی) و ذوالفقار و خویله (= خوب یار) بوده است پسران شیخله برخور دار و بختیار و پسران ذوالفقار، خدا مررت و خدا رحیم بوده اند و پسر خویله، ابراهیم آقا نام داشته است. بروایت دیگر از اولین کسی از این تیره که اطلاعی دردست است شیخله (= شیخ علی) کدخدای بوده است که سه پسر داشته است بنام مراد علی (که پس از پدر کدخدای و ریش سفید شده) و هروشه و علی زمان.

مراد علی جد خوانین تیره چالاوی دارای فرزندی بوده بنام منوچهر که او نیز دو پسر داشته است بنام بختیار و برخور دار، و طوایف برخور دار و بختیار از اولاد این دو پسرند.

هروشه (= خرگوش) جد تیره اللهی خانی است و علی زمان پسری داشته بنام خویله (= خوب یار) که او نیز دارای پسری بنام ابراهیم آقا بوده است و این ابراهیم از اشخاص نامی عشایر کرد عثمانی میشود.

پس از ذکر این اختلاف روایت در باره افراد سرشناس اولی این تیره باید یاد آور شد که مسکن اولی این اشخاص در شیراز بوده و بسبب نامعلومی آنها را بکرمانشاه کوچانده اند. چالاوی ها ابتدا مدتی در چالاوی بکر بیوه نیج ساکن شده پس از آن رؤسای ایشان بختیار و برخوردار مدتی در کرمانشاه در محله چنانی ساکن شده سپس در نواحی فعلی با هزارعت مشغول شده اند، تیره های اللهی خانی و چالاوی خوانین سنجابی و از تیره های بزرگ سنجابی بشماره بیرون و عنوان چالاوی نیز گاهی بر هر دو تیره اطلاق میشود.

خویله و پسرش ابراهیم آقا از همان زمان بحدود سلیمانیه رفته و در آنجا متوطن میشوند (فعلاً از آنها اطلاع صحیحی دردست نیست گویا در زمان صمصام-

المالك بطوریکه میگویند با چالاویها اختلاط و رفت و آمدی هم داشته اند ولی فعلاً چالاویهای ساکن ایران اطلاع صحیحی از آنها در دست ندارند).

تیره خوانین چالاوی به چهار طایفة بختیار و برخوردار و خدا مروت و خدارحیم تقسیم میشوند . طایفة بختیار فرزندان و اخلاف بختیار و طایفة برخوردار فرزندان و اخلاف برخوردار و طایفة خدا مروت فرزندان خدا مروت پسر ذوالفقار و طایفة خدا رحیم از اخلاف خدا رحیم پسر ذوالفقار میباشند .

الف - طایفة بختیار : بختیار (بتلفظ محلی قدیم سنجابی بهتیار بکسر باه و تاء) چنانکه قبلاً اشاره شد دارای ملک و زمینی نبوده و در املاک دیگران زراعت میکرده است وی دو پسر داشته است بنام حسن خان و ابراهیم خان .

حسن خان بختیار و پسران او

حسن خان در ابتداء اهر نیز هانند پدر در املاک دیگران با مرز راست میپرداخته و از رعایای زنگنه بشمار میرفته است بعدها چنانکه اشاره شد برادر معامله گذمی نرو تمتد میشود و اهواز کی در حدود فعلی سنجابی میخورد و در عهد حکومت حسام - السلطنه در کرمانشاه ، حاکم مستقل سنجابی میشود . حسن خان قریب هشتاد سال زندگانی میکند و محل اقامت او در بیلاق در ده باوان و در قبالاق اکثر اوقات در شک آب بوده است پسران وی محمد رحیم خان ، آقا خان ، خدا مروت خان ، خسرو خان و شیر محمد خان بوده اند .

محمد رحیم خان : محمد رحیم خان جوان لایقی بوده است و بنیابت پدر حکومت سنجابی را اداره میکرده است و ضمناً مسافرتی به تهران کرده است . در زمان حیات پدر در سن چهل و پنج سالگی بدست خود سنجابیها مقتول میشود . پسران وی فرج الله خان و کریم خان بوده اند . فرج الله خان پس از فوت پدر چند سال حاکم سنجابی میشود و در سن پنجاه سالگی در سال ۱۳۲۸ قمری هجری در ده باوان که محل اقامتش وی بوده است فوت کرده و از وی پسری بنام غلامشاه خان باز مانده

بوده است غلامشاه خان نیز درسی سالگی بدرود حیات گفته و از وی فرزند ذکوری بعجای نمانده است. کریم خان دریست و پنج سالگی در زمان حیات پدرفوت کرده است. آقا خان: آقا خان در زمان حیات پدر در جنگ با میرزا سلیمان خان زنگنه رئیس ایل زنگنه در منطقه قشلاق در محل تنگ آب (چنانکه در شرح مجزا شدن سنجابی از ایل زنگنه گفته شد) گشته شده است.

شیرمحمد خان با عده‌ای از کسانش

خداد مردم خان: خدا مردم خان در زمان خود از هر دان مدبر و فهمیده ایل سنجابی و پیشکار آنها در امور شهری و دولتی بوده است. قلعه خدا مردم خان در منطقه شله و زالوب سنجابی که فعلاً جزو املاک و کیل دوله پالیزی میباشد مرکز اقامه و از مستحبانهای ویست بعلاوه وی چند قطعه ملک دیگر بنام سیاه سیاه

و قلعه وزالوب وده رشن و... داشته است. خدا هروت خان در سال ۱۳۳۳ قمری هجری در شصت و پنج سالگی بدرود حیات گفته و دو پسر داشته بنام الله خان و محمد علیخان، الله خان در جوانی مرده است و محمد علیخان پس از چهل و دو سال زندگانی در سال ۱۳۴۲ قمری هجری فوت کرده، محمد علیخان یسرانی دارد بنام احمد خان و محمود خان و کلبعلی خان و محمد خان.

خسرو خان: خسرو خان در بنجاه و پنج سالگی در سال ۱۳۱۸ هجری قمری در یکی از زد و خوردهای سنجایها با کلهرها در زمان داود خان کلهر بایکی از پسرانش بنام صحبة الله مقتول شده است. شغل وی سرحد داری بوده و در قلعه سبزی واقع در مرز ایران و عراق در حوالی قصر شیرین اقامته داشته و پیوسته از اشرار و متباوزان جلوگیری میکرده است خانه وی در بیلاق در نیلاوره بوده و دهات، نیلاوره و ملکشاه و خیبر متعلق بوی بوده است پسران وی حبیب الله خان و صحبة الله خان و علیخان و اسد الله خان سالار مکرم بوده‌اند. از ایشان حبیب الله خان درسی و دو سالگی در سال ۱۳۱۶ قمری هجری در زد و خوردی کشیده در میان خود سنجایها واقع شده است بدست حبیب الله خان از طایفه برخور دار کشته شده و پسر او بنام عزیز الله خان در سال ۱۳۱۶ شمسی در قریه کلمتک آباد فوت کرده است از عزیز الله خان دو پسر بنام کریم و گرشاسب بجا هانده است. صحبة الله خان در بیست و دو سالگی چنانکه اشاره شد در سال ۱۳۱۸ قمری هجری با پدرش در جنگ سنجایها با داود خان کلهر کشته شده است.

علیخان ساکن نیلاوره در بیست و هفت سالگی در سال ۱۳۴۱ قمری هجری فوت کرده و دارای اولادی نبوده است.

اسد الله خان بخیار (سالار مکرم) از مردان مجرم و با اطلاع و محترم فعلی سنجایست و در حدود شصت سال از عمر وی میگذرد در سن بیست و یک سالگی در زمان حکومت رضا قلیخان نظام‌السلطنه مافی ذکر مانشاء، بطرقداری نظام‌السلطنه

بر ضد داود خان کلهر در سال ۱۳۴۹ قمری هجری در ماهیدشت هردو پایش تیر خورده و از آن زمان پای راستش ناقص و لگک گردیده است وی مردی ادب دوست و کتاب خوان و مطلع و طرف اعتماد و احترام و محبت است و تا کنون چهار بار در سالهای ۱۳۰۶ و ۱۳۱۱ و ۱۳۱۴ و ۱۳۲۵ شمسی از طرف دولت بحکومت سنگابی انتخاب

قاسم خان سردار ناصر سنگابی

گردیده است. وی دارای شش پسر و یازده دختر است پسرانش، جهانگیر، شریف حسن، بختیار، جوانمیر و فریدون میباشند.

مرکز اقامت اسدالله خان قریه نیلاوره است که دارای ساختمان و باغ و بیشه است که در ناحیه سنگابی کمتر نظیر دارد و در آنجا نیز حمامی برای استفاده

عموم از سالیان پیش احداث کرده است سایر دهات وی ملکشاه، والی آباد، خبیر، کلاوه و میرعزیز میباشد.

شیر محمد خان: شیر محمد خان صمصاد الممالک از مردان بسیار نامی سنجابی و در تمام ناحیه غرب بخصوص کرمانشاهان و کردستان دارای شهرتی آمیخته باحترام و محبت فوق العاده است، وی مردی وطن دوست و پاک نهاد و راست کردار و صائب الرأی و دلیر و مردم دار وعاقت اندیش و مهربان بوده است، امانت و صداقت و تدبیر و پاکدامنی او ضرب المثل است و قصه‌ها و افسانه‌های که در باره وطنخواهی وی هنوز برسر زبانهاست انسان را بیاد مرز بانان و مرز داران ساسانی و ایرانیان دلاور چندین قرن پیش می‌اندازد و حقاً بدون شائبه میتوان گفت نوع فکر و اندیشه و ساختمان فکری وی و چند تن از فرزندانش عیناً نوع اندیشه و طرز ساختمان فکری ایرانیان سامانی و بویهی و عیاران صفاری است. بیشتر قوت و بنیه رُهرت و ژوکت ایل سنجابی از زمان وی و بتوسط وی و پسرانش برای سنجابیها حاصل گردیده است.

مرحوم صمصاد الممالک در حدود سال ۱۲۶۰ قمری هجری متولد و در سال ۱۳۳۴ قمری هجری متوفی گردیده است پسران وی قاسم خان سردار ناصر و مرحوم علی اکبر خان سردار مقتصد و حسین خان سalar ظفر و بهتیار بوده اند بهتیار (= بختیار) که آخرین فرزند ذکور وی بوده در دوازده سالگی در زمان حیات شیر محمد خان برانزگش هار فوت کرده است.

قاسم خان بختیار سردار ناصر در سال ۱۲۸۸ قمری هجری متولد شده و فعلاً سن وی در حدود ۷۹ سال میباشد وی مردی شجاع و حليم و خلیق و وطن دوست است و مدت بیست و چهار سال در زمان حیات پدر بنیابت پدر حکومت سنجابی را اداره میکرده است و مرحوم صمصاد الممالک خود در قصر شیرین اقامته داشته و بر تق و فتق امور آنها و نواشی مرزی میپرداخته است.

قاسم خان از سال ۱۳۰۹ شمسی ببعد از طرف دولت بظهران احضار و املاک

وی از طرف دولت تصرف شد و بجای آن در قزوین ملک و علاقه‌ای بوي واگذار گردید و از آن تاریخ تا کنون در قزوین و طهران زندگانی می‌کند پسرانش سلیمان خان سالار مقندر و مرحوم علی اشرف خان و دکتر کریم خان و اصغر خان می‌باشند. سلیمان خان سالار مقندر در سال ۱۲۷۵ شمسی متولد شده و فعلاً در حدود

بنجه و دوسال از سن وی می‌گذرد پسرانش منوچهر و ایرج می‌باشند.

علی اشرف خان در سال ۱۲۸۰ شمسی متولد و در سال ۱۳۲۵ شمسی در طهران وفات کرده است.

آقای دکتریم خان بختیار سنجابی در سال ۱۲۸۳ شمسی در قریه قلیچ خانی سنجابی متولد شده و فعلاً چهل و چهار سال از سن ایشان می‌گذرد و چون همه ایشان را می‌شناسند فعلاً از ذکر احوال ایشان در اینجا خود داری می‌کنیم.

اصغر خان بختیار پسر چهارم قاسم خان سردار ناصر ساکن قریه قیسه وند در سال ۱۲۸۵ شمسی متولد و فعلاً سن وی چهل و دو سال می‌باشد. تا کنون چندین بار حاکم و سریرست طایفه سنجابی شده و امروزه از بر جسته ترین افراد طایفه سنجابی است و در میان عشایر غرب بلیاق و شجاعت مشهور است.

اصغر خان فعلاً در محل رئیس و مرجع کلیه امور سنجابیست و در امور دولتی و عشایری فرد شایسته و هوشمندیست دارای دو پسر خرد سال بنام فرج و فرود است املاکی در دهات باوان و عباس آباد و دایار و سبز بлаг و قیسه وند دارد.

علی اکبر خان سردار مقندر پسر دوم شیر محمد خان صمصام الممالک مشهور ترین فرد از رؤسائ و خوانین سنجابی و از نامی ترین سرداران وطن پرست و آزادی خواه ایران است. مرحوم سردار مقندر در تمام صفحه غرب و در میان تمام محافل آزادی خواه شجاعت و تھوار و عشق خالص بوطن و فدا کاری در راه آزادی ایران و مهمان نوازی معروف و در دوران جنگ بین الملل اول (۱۹۱۴-۱۹۱۸) مشارکیه مؤثر ترین فرد ایرانی در صفحه غرب و مرجع حل و عقد امور سیاسی و نظامی بود. تجلیلات و

احترامات وی نسبت به مهاجرین و آزادیخواهان و مهمانیهای بزرگ و چندین هزار نفری وی در دشت ماهیدشت هنوز از نظرها و خاطرها فراموش نگردیده است. وی در راه دفاع از وطن با تمام قوای خارجی و مهاجم بایران اعم از عثمانی و روسی و انگلیسی چنگید و چندین بار مجروح شد در سال ۱۳۳۶ قمری که طایفه سنجابی در

قاسم خان سنجابی (قراول سمت چپ)

نتیجه حمله قوای انگلیسی‌ها مغلوب و برآکنده شدند با تفاوت برادر خود سالار ظفر و برادر زاده‌اش سلیمان خان سالار مقتدر و عده قریب یکصد و پنجاه سوار سنجابی بکردستان عثمانی مهاجرت کرد و تا موصل که قوای عثمانی عقب‌نشینی میکرد به مرأه علی احسان پاشا سردار نامی ترک بود و از آنجا همراهان خود را اجازه مراجعت به زبان داشت.

در موصل سرداران سنجهایی مورد سو. ظن عثمانی واقع شده و توقيف گردیدند سرداران سنجهایی در ضمن عقب نشینی عثمانیها از توقيفگاه گریخته و از شمال کرستان و جنوب آذربایجان بایران مراجعت نمودند و در هنگام ریاست وزرائی و نونق الدوله وارد طهران شدند قریب سه سال در طهران تحت نظر بودند پس از آن در اوائل زمامداری مرحوم شاه سابق آزاد شده و با تفاق سالار ظفر بخاک سنجهایی مراجعت میکند و در سان ۱۳۰۲ شمسی در زمان امارت لشکر آقای سپهداد احمدی قریب مدت سه سال در قلعه کهنه همدان زندانی میشوند و در رسیدن سلطنت بر پادشاه آزاد شده هردو برادر در طهران مقیم میشوند و قریب دو سال مجدداً در قصر قاجار زندانی سپس تا آخر عمر در طهران تحت نظر بوده است تا آنکه در خرداد ماه سال ۱۳۱۴ شمسی در طهران مرحوم شده و در ابن بابویه مدفون میشود.

علی اکبرخان دوپسر بنام اردشیر و بهمن داشته است اردشیر در طغولیت فوت کرده و بهمن فعلاً در طهران محصل است و نیز از وی یکدختر که مادر وی خواهر اسدالله خان سالار مکرم است بنام پروین خانم بجا هانده است که فعلاً در حدود بیست و دو سال سن دارد و همسر بنی عم خود محمد خان بختیار سنجهایی پسر حسین خان سالار ظفر میباشد.

حسین خان سالار ظفر سومین پسر شیر محمد خان صمصام الممالک که فعلاً کویا در حدود ۵۷ سال دارد مدتهاست که بر وسیه رفته و از وی کوچکترین اطلاع و خبری در دست نیست وی نیز مردی شجاع و با احساسات و آزادیخواه بوده بایران در ادرس مرحوم سردار مقتصد در کلیه اقدامات و خدمات شرکت داشته است.

چون در زمان سلطنت شاه سابق مغضوب واقع شده بود از سال ۱۳۰۹ از ایران گریخته و بر وسیه مهاجرت کرده است حسین خان دارای یک پسر بنام محمد خان و یک دختر بنام جمال خانم است که همسر پسرعم خود اصغرخان بختیار سنجهایی است. محمد خان بختیار سنجهایی پسر حسین خان سالار ظفر در سال ۱۲۹۰ شمسی

متولد و فعلاً سن وی سی و هفت سال است. وی جوانیست میانه بالا و درشت استخوان و پهن شانه و وزیریه و مردانه و اخلاقاً بسیار هیربان و ساده و شایسته و موفق و آزاده و جوانمرد و مهمان نواز و در میان عشاير ایران نظری کم دارد. تمام صفات حسن و عشايري و ایلی باضافه اطلاعات کافی و خوش سلیقگی فکری در این مرد مجتمع است و بر اثر حسن اخلاق و صفاتی نیت و حسن طویت و نهاد پاک محبوب و محترم است دنیدار و مصاحب وی انسان را یاد جوانمردان و عیاران و فتیان ایرانی قرون اولیه اسلامی می‌اندازد و خواه نخواه انسان را بمحبت و احترام نسبت باو و امیدارد.

دهات وی قلیچ خانی و چقا خزان و سرخه بان و قواق تبه و قسمتی از حضره و باوان و عباس آباد است و بتازگی املاک دیگری نیز در حدود سنجابی ابتدای کرده است.

ابراهیم خان بختیار و پسران او

ابراهیم خان پسر دوم بختیار ساکن قریه علی حسن دو پسر داشته است بنام عباس خان و فتح الله خان.

عباس خان: عباس خان در سن پنجاه و پنج سالگی در سال ۱۳۴۲ قمری هجری فوت کرده و دارای یک پسر بنام رسیده خان بوده است که در قریه علی حسن در سن سی سالگی بدست نوکران خود کشته شده است و از وی یک پسر بنام حیات قلی ابراهیمی باقی است که فعلاً سن وی در حدود چهل و پنج سال است و وی نیز دارای پسری بیست ساله بنام جهانشاه است.

فتح الله خان: فتح الله خان در سال ۱۳۲۲ شمسی در سن هفتاد سالگی بدرود حبات گفته است وی در ابتداء سلطان سنجابی و سپس سرهنگ سنجابی شده است پسران وی علی پاشاخان و محمد پاشاخان و ناصر پاشا خان و داود پاشاخان بوده اند. علی پاشاخان در سن بیست سالگی در سال ۱۳۱۸ قمری هجری در جنگ سنجابیها با ایل کلهر در چقا زرد با خسرو خان پدر اسدالله خان سلاطین مکرم کشته شده است.

محمد پاشاخان در سن بیست و پنج سالگی در سال ۱۳۳۲ قمری هجری فوت

کرده است و دارای یکدختر است که هنوز حیات دارد.

ناصر پاشا خان ساکن قریه گرگابی فعلاً قریب چهل و پنج سال دارد و دارای سه پسر است.

داود پاشا خان در سن چهل سالگی در سال ۱۳۲۵ شمسی درخانه خود در قریه علی حسن مقتول گردیده است.

ب - طایفه برخوردار - برخوردار خان جد طایفه برخور دار دارای پنج پسر بنام مای خان (= مهدیخان)، کرم خان، حیدر خان، همه خان و رستم خان بوده است.

مای خان (= مهدیخان) برخوردار و پسران او

مای خان یعنی مهدیخان ساکن ده چلبی پسرانی داشته است بنام علی اکبرخان، صادق خان و اسماعیل خان.

علی اکبرخان : در سال ۱۳۰۲ قمری هجری در سن شصت و پنج سالگی فوت کرده است و مدتی نیز حاکم سنجابی بوده است و رتبه میر پنجی داشته است دهات چلبی و قواق تبه متعلق بوی بوده است پسرانش حبیب الله خان، اسدالله خان، امان الله خان، شهباز خان و کریم خان بوده اند.

حبیب الله خان مدتی در میان طوایف کلهر متواری بوده و سپس در قریه چلبی ساکن گردید. در سال ۱۳۱۲ شمسی در سن پنجاه و پنج سالگی فوت کرد و دارای دو پسر بنام حسین خان و عباسخان بود. حسین خان فعلاً قریب چهل و پنج سال دارد و عباسخان در حدود چهل سال و پسرش عسکر در سال ۱۳۲۵ شمسی در زمان حکومت اسدالله خان سalar مکرم در ضمن استرداد اسلحه بتوسط مأمورین دولت کشته شد. اسدالله خان ساکن چلبی در سال ۱۳۴۶ قمری هجری در سن پنجاه سالگی فوت کرده است و چهار پسر ازاو باز مانده که نام دو تن ازا آنها اکبرخان و غلامحسین بوده است اکبرخان در سال قبل با پسر عباسخان مقتول گردید و غلامحسین کوشا شاه است و دو پسر دیگر که نام آنها نمیدانم قبلاً فوت کرده اند.

شهرباز خان ساکن چلبی در سال ۱۳۵۴ قمری هجری در سن چهل و دو سالگی فوت کرده و فرزند ذکوری نداشته است.

کریم خان ساکن چلبی فعلاً در حدود چهل و هشت سال دارد و در سال ۱۳۲۲ شمسی حاکم سنجابی گردیده است و بین او و طایفه بختیار اختلافات جزئی موجود است وی یک پسر بنام شریف دارد که فعلاً بیست و پنج ساله است.

صادق خان: در سال ۱۳۱۱ قمری هجری در سن پنجاه سالگی فوت کرده است و هارای پسری بنام سه راب خان بوده است که بعلتی بیان ناحیه میان در بند فراری شده و در بیست و نه سال قبل در سن پنجاه و دو سالگی فوت کرده است و از وی یک پسر بنام افسار خان مانده است که فعلاً پنجاه سال دارد در دهه‌ای اطراف خاقانی زندگانی می‌کند و پرسش عبارت نام دارد.

اسمعیل خان: ساکن قواد تپه مردی شجاع بوده است در سال ۱۳۱۲ قمری هجری در سن پنجاه سالگی فوت کرده است و دو پسر بنام محمود خان و فتاح خان داشته است.

محمود خان در سال ۱۳۱۷ قمری هجری در سن چهل و هشت سالگی فوت کرده و پسری بنام علیخان داشته است که در جوانی فراری گردیده است. فتاح خان در سال ۱۳۳۶ قمری هجری در سن شصت سالگی فوت کرده و دو پسر بنام عبدالله خان و جعفرقلی خان داشته است. سن عبدالله خان در حدود شصت سال و سن جعفرقلی خان در حدود هفتاد سال می‌باشد.

کرم خان برخوردار و پسران او

کرم خان دو پسر داشته است شاهمراد خان و درویش خان.

هاهمزاد خان: ساکن نیلاوره در سال ۱۳۱۷ قمری هجری در سن پنجاه و دو سالگی فوت کرده و اولاد ذکوری ازاو نمانده.

درویش خان: در سال ۱۳۱۹ قمری هجری در سن پنجاه و چهار سالگی فوت کرده و دارای دو پسر بنام فتاح خان و حاتم خان بوده است.

فتح خان ساکن قریه میرعزیز در سال ۱۳۴۱ قمری هجری در سن شصت سالگی فوت کرده و پسری بنام معید داشته است که در سن پانزده سالگی در قصر شیرین فوت کرده است.

حاتم خان در سال ۱۳۳۷ قمری هجری در سن چهل سالگی فوت کردم و اولاد ذکوری نداشته است.

حیدر خان برخوردار و پسران او

حیدر خان پسر برخوردار در سال ۱۳۰۶ قمری هجری در سن شصت سالگی فوت کرده و دارای چهار پسر بوده است بنام علیمراد خان، تقی خان، پاشا خان و الله مراد خان و درویش خان.

علیمراد خان: ساکن قریه کوزران در سال ۱۳۴۵ قمری هجری در سن شصت سالگی فوت کرده و پسرانی بنام حسینقلی خان و رضا قلیخان والله خان داشته است حسینقلی خان در سال ۱۳۵۵ قمری هجری در سن پنجاه و پنج سالگی فوت کرده و دارای دو پسر بنام عباسقلی خان و موسی خان بوده است. عباسقلی خان در سال ۱۳۲۴ شمسی در سن پنجاه و پنج سالگی فوت کرده و چهار پسر بنام اسماعیل و کریم و احمد و محمد ازاو بجا مانده است.

رضا قلیخان در سال ۱۳۴۵ قمری هجری در سن پنجاه و پنج سالگی فوت کرده و پسری بنام حیات قلی داشته که در زمان حیات وی فوت کرده است.

الله خان در سال ۱۳۴۲ قمری هجری در سن پنجاه سالگی فوت کرده و دو پسر بنام عبدالله خان و نامداران خان ازاو مانده است، عبدالله خان فعلاً چهل و سه ساله است و پسری بنام سیف الله دارد و نامدار خان در حدود چهل سال دارد و دو پسر بنام فیض الله و پاشا ازاو باقیست.

قهى خان ساکن کوزران در سال ۱۳۰۶ قمری هجری در سن پنجاه و شش سالگی فوت کرده و بیک پسر بنام نادرقلی داشته است نادرقلی در سال ۱۳۱۴ شمسی در سن پنجاه سالگی فوت کرده و دو پسر بنام ابراهیم خان و منصور خان داشته است ابراهیم خان ساکن کوزران فعلاً سی سال دارد و دارای پسری است بنام بهمن که مادر وی پسر اسدالله خان سالار مکرم است . منصور خان فعلاً بیست سال دارد . پاشا خان ساکن کوزران در سال ۱۳۳۶ قمری در پنجاه سالگی فوت کرده و دو پسر بنام کرم خان و (؟) داشته است که هردو در حیات وی فوت کرده‌اند .

الله مراد خان : ساکن کوزران در سال ۱۳۲۶ قمری هجری در سن چهل و پنج سالگی فوت کرده است و دو پسر بنام فیض الله خان و شباز خان داشته است . فیض الله خان در سال ۱۳۲۸ قمری در سن سی و پنج سالگی فوت کرده و بلاعقب بوده است . شباز خان نیز در سال ۱۳۲۲ قمری در سن سی و پنج سالگی فوت کرده و بلاعقب بوده است .

درویش خان : در سال ۱۳۲۲ قمری در سن پنجاه سالگی فوت کرده و در میر عزیز و نیلاوره مالک بوده است و دارای پسری بنام محمود خان بوده است که در سن چهل و پنج سالگی در سال ۱۳۵۹ قمری فوت کرده و بلاعقب مانده است .

همه خان برخوردار و پسران او

همه خان در سال ۱۳۰۳ قمری در سن هفتاد سالگی فوت کرده و دارای پسری بنام مامه خان بوده است مله همه خان (یعنی کردنه همه خان) که محلیست در سنچاری منسوب بود میباشد .

مامه خان در سال ۱۳۱۶ قمری در سن پنجاه و پنج سالگی مرده و پسری بنام حاج علیخان داشته است که در سال ۱۳۴۶ قمری در سن شصت سالگی فوت کرده است حاج علیخان ابتدا ساکن قریه کوزران بوده سپس متواری گردیده و به قصر شیرین در

میان قلغانیها رفته است وی دارای پنج پسر بنام فتاح و عزیز و هبیس و شفیع و مهدیخان بوده است که هملاً همه خارج از سنجابی هستند فتاح چهل سال ها و دو پسر بنام عطا و میرزا دارد عزیز سی سال سن دارد و پسری بنام برویز داره شفیع سی و سه ساله و مهدیخان بیست ساله است.

رسم خان بن برخوردار و پسران او

رسم خان ساکن
کبود خانی و چلبی در
سال ۱۳۱۵ قمری در
سن هفتاد سالگی
فوت کرده و پسری
بنام داراب خان داشته
است

داراب خان: ملکی
نداشته و اغلب در
کبود خانی مستأجر
بوده است از لحظه
ایلی مردی زرنگ و
بر سر کار بوده است
وی در سال شصت
قمری در سن شصت
سالگی فوت کرده و
پسری بنام شیرزادخان

یدکی از زنان سنجابی
داشته که در سال ۱۳۴۸ در سن چهل و پنج سالگی فوت کرده و پسری از وی بنام
میرزا خان بچشم مانده است که هملاً ۲۲ سال داشته.